

IP 1322/80

SENTENCJA WYROKU

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 28.VII.1980 r.

Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie

w składzie: Przewodniczący Sędzia Maria Mańkowska

Lawnicy: Helena Kowarska

Jan Puławski

Protokolant Janusz Ledwoch

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 1980 r. w Warszawie

odwołania Zbigniewa Sarata

od orzeczenia Terenowej Komisji Odwoławczej d/s Pracy dla

Dzielnicy Warszawa-Śródmieście

z dnia 29.V.1980 r. Nr TKO 305/80

w sprawie Zbigniewa Sarata

przeciwko Polskiej Agencji Prasowej w Warszawie

o przywrócenie do pracy.

o d o w o ł a n i e o d a d a .

/-/ H. Kowarska.

/-/ S. M. Mańkowska.

/-/ J. Puławski.

U z a s a d n i e n i e .

Wnioskodawca Zbigniew Sarata we wniosku przeciwko Polskiej

Agencji Prasowej w Warszawie odwołał się od rozwiązania umowy

o pracę w trybie art. 52§1 p.1 kodeksu pracy.

Zdaniem wnioskodawcy rozwiązanie nastąpiło wbrew przepisom

a jego uzasadnienie niezgodne jest ze stanem faktycznym.

Wnioskodawca domagał się przywrócenia do pracy i zasądze-

nia odszkodowania za czas pozostawania bez pracy.

W wyjaśnieniu w dniu 15.V.1980 r. skierowanym do Terenowej

Komisji Odwoławczej d/s Pracy wnioskodawca wyjaśnił, że w dniu

14.IV.1980 r. podjął decyzję strajku, który miał ograniczać się do

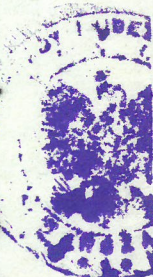
nieusuwania awarii systemu SERT 2 w terminie do 20.IV.1980 r z uwagi na niewywiązywanie się strony pozwanej z obowiązków opieki i pomocy. Wnioskodawca domagał się podwyżki wynagrodzenia o 9.600 zł miesięcznie, które zapewniłyby jemu i jego przyszłej rodzinie odpowiedni standard życia - wypłaty wynagrodzenia za projekt wynalazczy systemu sert 2 oraz poprawy sytuacji mieszkaniowej.

Strona pozwana nie uznała tych roszczeń i wniosła o oddalenie wniosku wskazując, że wnioskodawca odmówił usunięcia awarii systemu elektronicznego redagowania tekstów serwisów prasowych / syst. sert - 2/ przekazywanych przez redakcję zagraniczną PAP mimo, że obowiązek utrzymywania urządzeń technicznych w pełnej gotowości wynikał z zakresu jego obowiązków służbowych, a także z faktu że system ten był wykonany na podstawie jego projektu racjonalizatorskiego.

Strona pozwana przeprowadziła rozmowy z wnioskodawcą i skierowała pismo dyrektora wzywające do natychmiastowego przystąpienia do wykonania obowiązków służbowych pod rygorem wynikających z art. 52 kp., jednakże wnioskodawca nie odstąpił od postawionych żądań w piśmie z 14.IV.80r.

Po zasięgnięciu opinii rady zakładowej, która wyraziła zgodę na zwolnienie wnioskodawcy z pracy ze skutkiem natychmiastowym z powodu odmowy wykonania zadań służbowych, zakłócających w znaczny sposób rytm pracy agencji u odbiorców wiadomości PAP - strona pozwana rozwiązała w dniu 15.IV.1980 r umowę o pracę w trybie art. 52 § 1 p. 1 Kodeksu pracy.

Terenowa Komisja Odwoławcza do Spraw Pracy dla Dzielnicy Warszawa-Śródmieście orzeczeniem z dnia 29 maja 1980 r nr TKO 305/80 oddaliła wniosek i ustaliła, że wnioskodawca został zatrudniony w PAP w Laboratorium Technicznym z dniem 1.IX.1976 r na stanowisku inspektora a od 1.VI.1977 r na stanowisku starszego inspektora z wynagrodzeniem 5.200 zł miesięcznie plus premia. Wnioskodawca jest

dobrym fachowcem i na podstawie jego projektu racjonalizatorskiego wprowadzono w PAP unowocześniony system elektronicznego redagowania tekstów serwisów prasowych we wrześniu 78 r. Od 13.X.1978 r w zakres obowiązków wnioskodawcy wchodziło m.in. utrzymywanie w pełnej gotowości urządzeń wykonanych na podstawie jego projektów /naprawa urządzeń i nadzór/. W dniu 12.IV.1980 r nastąpiła awaria systemu Sert 2, wnioskodawca przebywał wówczas na zwolnieniu lekarskim, przyjechał na wezwanie ale mimo wysiłków jego i inż. Markowskiego awarii nie usunięto. W dniu 14.IV.80 r wnioskodawca stawiał się do pracy ale odmówił podjęcia pracy przy usuwaniu awarii, złożył pisemne oświadczenie adresowane do Redaktora Naczelnego PAP, że podejmie strajk do 20.IV.80 r. ponieważ nie jest należycie wynagradzany za swoją pracę, żąda wypłaty reszty wynagrodzenia za projekt wynalazczy systemu Sert 2 oraz mieszkania

Komisja uznała, że strona pozwana miała prawo zastosować rozwiązanie umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 p.1 kodeksu pracy, ponieważ wnioskodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, odmawiając wykonania obowiązku objętego umową o pracę i wykorzystując sytuację awaryjną - postawił ultimatum zawierające żądanie uzyskania osobistych korzyści majątkowych.

Demonstracyjne zachowanie wnioskodawcy oceniła Komisja jako wysoce aspołeczne i stanowiące ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Wnioskodawca otrzymywał bowiem wynagrodzenie zgodne z obowiązującym systemem płac, uzyskał w okresie swej pracy 3-krotną podwyżkę, podanie wnioskodawcy o przydział mieszkania w Spółdzielni zostało poparte przez stronę pozwaną, a roszczeń wynalazczych mógł dochodzić w sposób przewidziany prawem, tj. przed sądem powszechnym.

W odwołaniu od tego orzeczenia wnioskodawca domaga się przywrócenia do pracy i przyznania odszkodowania za czas

pozostawiania bez pracy. Zdaniem wnioskodawcy orzeczenie Komisji jest błędne, gdyż za winę przypisano mu legalne działanie jakim jest strajk. Stosownie do podpisanych, ratyfikowanych i opublikowanych w Polsce umów międzynarodowych strajk jest formą legalnego działania a więc postępowanie wnioskodawcy nie może być potraktowane jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Zdaniem wnioskodawcy prawdziwą przyczyną rozwiązania umowy o pracę był zamiar wnioskodawcy zorganizowania manifestacji przed ambasadą Iranu w Warszawie.

Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie rozpoznając sprawę na mocy art. 271 § 1 kodeksu pracy uznał, że odwołanie nie jest zasadne. Zarówno z akt osobowych wnioskodawcy i pisma do rady zakładowej jak i pisma rozwiązującego umowę o pracę wynika, że jedyną przyczyną rozwiązania umowy o pracę w trybie natychmiastowym była odmowa wnioskodawcy wykonywania obowiązków służbowych w dniu 14 kwietnia 1980 roku.

Wnioskodawca przyznał również, że strona pozwana dokonała obecnie wyrównania wypłaty z tytułu wynagrodzenia wynalazczego, słusznie w tym zakresie przyjęła Terenowa Komisja Odwoławcza d/s Pracy, że wnioskodawcy służyła jedynie droga procesu cywilnego przed sądem powszechnym.

Odnosnie natomiast dwóch pozostałych żądań postawionych przez wnioskodawcę w piśmie do dyrekcji strony pozwanej - Sąd Pracy stwierdza, że są one pozbawione podstaw prawnych. Pracownikowi nie przysługuje bowiem roszczenie o podwyższenie wynagrodzenia, jeżeli pobiera w wysokości przewidzianej dla danego stanowiska pracy /orzeczenie SN w sprawie I PR 109/75 z dnia 15.X.75 r/, ani też roszczenie o przydział mieszkania.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie również podkreślał w orzecznictwie, że pracownik nie może odmówić wykonania polecenia

przełożonego, jeżeli nie jest ono bezprawne, ponieważ w przeciwnym wypadku rażąco narusza dyscyplinę pracy. Odmowa świadczenia pracy nazwana przez wnioskodawcę strajkiem może być oceniona przez Sąd Pracy jedynie w aspekcie obowiązującego prawa pracy.

Terenowa Komisja Odwoławcza dekonstała prawidłowej oceny postępowania wnioskodawcy pod względem prawnym.

Prawo pracy nie przewiduje bowiem zaniechania pracy jako przyczyny usprawiedliwiającej pracownika przed rozwiązaniem umowy o pracę. Pracownik natomiast ma obowiązek wypełniać zakres swych czynności oraz polecenia przełożonych, które dotyczą pracy w sposób sumienny i staranny /art. 100 kodeksu pracy/. Zaprzestanie więc wykonywania obowiązków pracowniczych w ustalonym stanie faktycznym sprawy mogło być zgodnie z art. 52 kp. potraktowane przez zakład pracy jako przyczyna rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Naruszenie obowiązków przez wnioskodawcę było niewątpliwie ciężkie, skoro wnioskodawca był wzywany listnie i pisemnie do podjęcia pracy przy usunięciu awarii systemu, który stanowił jego wynalazek. Wnioskodawca nie wykonał polecenia służbowego i doprowadził to do zachamowania normalnej działalności zakładu pracy.

Sąd Pracy podziela stanowisko Terenowej Komisji Odwoławczej d/s Pracy, że wnioskodawca bezpodstawnie odmówił wykonywania pracy a swój pretekst o podwyższenie standardu życiowego powinien przedstawić w innej formie i wobec związków zawodowych oraz organizacji społecznych do tego powołanych.

Z tych wszystkich względów i na mocy art. 61 ustawy z 24.X.1974 r. o okręgowych sądach pracy i ubezpieczeń społecznych odwołanie zostało oddalone.-

Przewodnicząca:

/ M. Mańkowska/

H/L.